

פסק דין

תיק 879

ל. – ג.

לאחר שהצדדים חתמו על כתב בוררות וקיבלו קנין כדין תורה, ולאחר שמיעת טענות הצדדים והעיון בטענותיהם, ביה"ד פוסק כדלהלן:

א. אודות טענת הגב' ל. שהאמא הלותר לאחותה הגב' ג. סך 100,000 ש"ח והציגה מסמך ובו כתוב "קבלתי" סכום ע"ס 100,000 ש"ח מאימי ר. ח. בשנת 2012. התאריך שנכתב המסמך הוא 6.7.2015, כלומר כשלוש שנים אחר קבלת הכסף. והיות ולאחיה ג. ח. מגיע חצי מהזהב שנשאר והוא סך – 100.000 ש"ח וכדלהלן בסעיף ג', לכן היא צריכה להחזיר סך זה לאחיה ג. ח. . ביה"ד פוסק כי לשון קיבלתי אינו מורה על הלוואה, ואדרבא נוטה יותר למתנה, ולו יהא אלא ספק על התובעת להוכיח שמדובר בהלוואה, ומשאין הוכחה שכזו אין לחייב את הנתבעת. ומה גם שלפי השתלשלות הענינים והמצב שהיה הדברים מראים שכוונת האם היתה לתת לבתה – בת הזקונים ושהתייממה מאביה מתנה.

ב. לגבי הטענה כי ברשות האבא היה סך – \$35.000 ולאחר פטירתו חילקה האמא סך \$1.000 לכל אח ואחות, נותר סך \$29.000, היכן הכסף? לעומתה האח ב. טוען שהאם חילקה סך – \$2.000 לכל אח ואחות. האחות מ. השיבה שמפטירת האבא עברו יותר משבע עשרה שנה, ומאז כל הסך הנשאר כנראה התגלגל בהוצאות השוטפות של הבית ואין לה שום ידיעה על הכסף הנ"ל. הנה בהיות ואין שום טענה ודאית מצד התובעת, והנתבעת מכחישה מכל וכל, הרי הנתבעת פטורה לגמרי ואפילו שבועת היסת אינה צריכה כמבואר בשו"ע חו"מ סימן ע"ה סעיף י"ז שאין משביעין על טענת ספק. ומה גם שהאמא היתה ברשות התובעת שמונה חדשים – (1.10.21–30.5.22) וגם אם נאמר שהכסף נשאר, אין כאן הוכחה או אפילו נטייה מי לקחו? לכן הנתבעת פטורה מכל וכל.

ג. התובעת הוסיפה שאחיה גבי היה שותף עם אבא ז"ל שהשקיע בעסק סך – 35.000 ש"ח, ועבד יחד עם אבא, ובהיות ונשאר מהעסק 10 ק"ג זהב שנמכר ע"ס 200.000 ש"ח מגיע לו חצי מהסך הנ"ל. האח גבי אישר את הדברים והוסיף שהוא תובע 5 ק"ג זהב כפי שווים כיום. לעומתם האח ב. השיב כי מעולם לא היה גבי שותף רק שימש כפועל וגם היה ערב לחשבון של אבא ז"ל. כמו-כן האחות י. שלא נכחה בדיון שיגרה מכתב לביה"ד ובו נאמר כי אבא ז"ל החזיר לגבי את כל כספו ואף יותר ונפרדו. לעומתה האחות א. ל. והאח ג. ח. הגיבו על מכתבה כי מעולם לא החזיר אבא ז"ל לגבי את כספו.

הנה היות ואין לג. ח. שום הוכחה שהוא היה שותף של אביו, וגם מאז פטירת אביו עברו שבע עשרה שנה, ומדוע המתין עד כה? ואם במה שנוגע לירושה מקובל ורצוי לוותר לאמא ולרשום את הנכסים על שמה משום כבוד ויוקרה, אבל בממון פרטי שלו, לא היה לו לשתוק זמן כה רב. וכל זה מלבד מה שנפסק בסעיף א' שאין כאן הלואה אלא מתנה, א"כ מהיכן הם מבקשים את הסך הנ"ל, הרי לגבי הכסף הקיים בבנק כבר חתמו כל האחים על חלוקה שוה, ומהיכן הם רוצים להוציא את הכסף הנ"ל?

סיכום הדברים: א. האחות מ. אינה חייבת סך 100.000 ש"ח.

ב. התביעה על הסך הנשאר מ-35.000\$ נדחית מחוסר ראיות.

ג. תביעת השותפות נדחית גם כן מחוסר ראיות.

בית הדין מבקש מכל האחים והאחיות לנהוג בשלום ואחדות, והאמת והשלום אהבו.

ועל זה באנו על החתום

הרב יצחק פינחס ס"ט הרב ראובן פרץ ס"ט הרב חנון קבלן ס"ט

חותמת בית הדין